

פעם אחת יצא רבי עקיבא לדרך רחוקה ולקח עימו, חמור, תרנגול ונר.
מדוע לקח את החמור? כדי שיוכל לרכוב עליו כשיתעייף, ויניח עליו משאו. ומדוע את התרנגול? כדי שיעיר אותו השכם
בבוקר לתפילה.

ואת הנר למה לקח עימו? כדי שיוכל להדליקו בלילה וללמוד תורה.
הלך רבי עקיבא דרך ארוכה, וכאשר הגיע הלילה ונעשה חושך, הגיע לעיר אחת ורצה לנוח בה, חיפש מלון אך לא היה,
. ביקש רבי עקיבא מאנשים לתת לו מקום ללון, אמרו לו: אין מקום, לך הלמה
עמד ברחוב, בחושך ובקור ואיש לא הזמין לביתו, ובכל זאת אמר: כל מה שעושה השם, הכול לטובה הוא. לא רצה הרבי
להישאר בעיר הזאת שאנשיה רעים הם, יצא לשדה, בחר מקום מתחת לעץ, הדליק הנר, האכיל את התרנגול ואת החמור
וישב ללמוד תורה, למד עד ששכח שהוא לבד. פתאום שמע שאגה גדולה וראה אריה גדול מגיע מן היער הקרוב וטורף
את החמור שלו. עוד הוא נבהל והנה בא חתול וטרף את התרנגול, ואז באה רוח וכיבתה את הנר, נשאר רבי עקיבא עומד
לבד ביער בחושך גמור.

לא היה לו חמור, לא חתול ולא נר. אמר: כל מה שעושה השם, הכול לטובה הוא. ואז, פתאום הוא שומע רעש גדול מן העיר,
קריאות וצעקות, מה קרה? אויבים נכנסו לעיר ולקחו איתם את אנשי העיר בשבי, בדרכם עברו בשדה ששם עמד רבי
עקיבא, אבל, בגלל החושך לא ראו אותו, וכך ניצל מידם.

אמר רבי עקיבא: עכשיו ידעו כולם, כי מה שעושה השם, עושה הכל לטובה. אילו לא אכל האריה את החמור- היה נוער
אילו לא אכל החתול את התרנגול, היה קורא בקול ואילו לא כבה הנר, היה מאיר את החושך, ואז החיילים היו לוקחים גם
אותי.

הודה רבי עקיבא לשם והמשיך לדרכו לבדו, עם אמונתו